

ת"פ 34573/05/20 - מע"מ ומס הכנסה רחובות נגד עידן ושיר שירותים ונקיון בע"מ, סלימן עידן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34573-05-20 מע"מ רחובות נ' עידן ושיר
שירותים ונקיון בע"מ ואח'
ת"פ 32906-12-19 מס הכנסה נ' עידן ושיר שירותים
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
המאשימה מע"מ ומס הכנסה רחובות
נגד
הנאשמים 1. עידן ושיר שירותים ונקיון בע"מ
2. סלימן עידן
באמצעות עוה"ד ברקאי

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בביצוע 15 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: החוק), 3 עבירות לפי סעיף 118 בצירוף סעיף 88(א) וסעיף 23 לתקנות מס ערך מוסף (להלן: התקנות) ובביצוע 8 עבירות של אי-העברת מס ניכיים, בהתאם לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) - והכל כמפורט בכתבי האישום שלהלן:

ת"פ 34573-05-20

2. על פי הרקע הכללי לכתב האישום המתוקן, נאשמת 1 (להלן: הנאשמת) היא חברה פרטית אשר נרשמה כ"עוסק מורשה" מס' 515023224 לענין החוק. נאשם 2 (להלן: הנאשם) שימש כמנהלה הפעיל של הנאשמת בין השנים 2018-2020 (להלן: התקופה הרלוונטית). מתוקף היותה עוסק מורשה חויבה הנאשמת באמצעות הנאשם להגיש דו"חות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות.

על פי האישום הראשון: הנאשמים לא הגישו במועד במודע דו"חות תקופתיים ואף לא צירפו מלוא תשלום המס לחלק מהדו"חות התקופתיים כנדרש על פי החוק והתקנות. רכיבי הדוחות התקופתיים שצינו הנאשמים על גבי הדו"חות התקופתיים שנמסרו לידי המאשימה מפורטים בטבלה ומתייחסים לתקופות 4/18-11/18, 2-3/19, 5-11/19. סכום המס שנותר לתשלום נאמד בסך של 918,874 ש"ח.

על פי האישום השני: הנאשמים הגישו בתאריך 5.6.2019 במודע דוח תקופתי לחודש 4/19 ללא צירוף תשלום כנדרש על פי החוק והתקנות. רכיבי הדוח התקופתי שצינו הנאשמים על גבי הדוח התקופתי כוללים יתרה לתשלום בסך של 76,001 ₪.

ת"פ 32906-12-19

3. על פי הרקע הכללי לכתב האישום, הנאשמת 1 היא חברה פרטית אשר הוקמה ביום 20.1.2014 ועיקר עיסוקה בגיוס כוח אדם ובמתן שירותי ניקיון. הנאשם 2 היה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מנהלה הפעיל של נאשמת 1. הנאשמת 1 הייתה בתקופות הרלוונטיות לכתב אישום זה "המעביד" כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורות ומשכר עבודה), התשנ"ג-1993. הנאשמים היו חייבים בניכוי מס במקור ממשכורות ושלא ממשכורות בתקופות הרלוונטיות בכתב האישום בהתאם להוראות סעיפים 117, 164 ו-170 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחה.

הנאשמים ניכו מס במקור ממשכורות ושלא ממשכורות ששולמו על ידי הנאשמת 1 בתקופה שבין 7/18 ל-5/19 אך לא שילמו במועד את המס שניכוי בסך כולל של 138,032 ₪ (קרן), בניגוד להוראות סעיפים 166 ו-171 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת כוח המאשימה מטעם מע"מ עמדה בטיעוניה על הפגיעה בערכים המוגנים: פגיעה בקופת המדינה, פגיעה בשיוויון חלוקת נטל המס, אפקטיביות מערכת המס ופגיעה ביכולתן של רשויות המס לתכנן את הליכי הגבייה. הודגש כי מדיניות הענישה הנהוגה מחמירה, וכי נקבע לא אחת שיש למצות את הדין עם העבריינים בעונשי מאסר בפועל שילוו בקנס כספי תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה והעדפתם על נסיבות אישיות או מצוקה כלכלית.

חומרה יתרה ביקשה המאשימה לראות במעשיו של הנאשם, אשר ביצע לא פחות מ-15 עבירות בתקופה שבין חודש אפריל 2019 ועד נובמבר 2019, אשר הביאו לחסר בקופת המדינה בסך 994,077 ₪ לנאשם הייתה הזדמנות להימנע ממעשיו, וחרף זאת המשיך לבסס את פעילותו הכספית על כספים שאינם שייכים לו. עוד הודגש כי חרף הזדמנויות שניתנו לנאשמים המחדלים לא הוסרו.

באת כוח המאשימה מטעם מס הכנסה הצטרפה לטיעוני חברתה, וביקשה להוסיף כי סכום הניכויים גבוה ועומד על 138,000 ₪, וכי הנאשם עשה דין לעצמו ולא העביר לרשויות כספים המוחזקים על ידיו בנאמנות. לעמדתה ביצוע עבירות אלו שקול לגזלת כספי ציבור, ומבחינת מהות העבירה אפשר לומר שמדובר לכל הפחות בגניבה בידי מורשה.

5. מכאן עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש כולל בנוגע לעבירות המע"מ ולעבירות מס ההכנסה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה קנס שנע בין 50,000-100,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה וביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם. עוד עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת קנס סמלי. לתמיכה בעמדתה הוצגה פסיקה.

6. בא כוח הנאשם לא חלק על מתחם העונש ההולם שלו עתרה המאשימה התואם את מדיניות הענישה הנוהגת אך ביקש להדגיש כי ליבת הפסיקה היא עונשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות. לתמיכה בעמדתו הפנה לפסיקה רבה ומגוונת שיצאה תחת בתי המשפט השונים.

בטיעוניו עמד על כך שהנאשם צעיר לימים ניהל עסק למתן שירותי ניקיון שעבד בכמה זרועות, בתחילת הפעילות העסקית הניב העסק מחזורים יפים ומיסים שולמו כדת וכדין. אלא שבשל הסתבכות כלכלית איחר הנאשם בתשלומים המס, העסק הידרדר עד לקריסתה של הנאשמת, וזו אינה פעילה עוד. הודגש כי מעשיו של הנאשם לא נעשו בזדון או מתוך כוונה או זלזול ברשויות המס. בא כוח הנאשם הוסיף כי הנאשם עשה מאמצים להצלת החברה ואף לא

נשאר אדיש אל מול רשויות המס, ולראיה ניסה להגיע להסדרים אל מול מע"מ, וחלק מסכומי המע"מ שולמו באיחור. עוד נטען כי יש לתת משקל לכך שחלק מהעבירות הן עבירות טכניות והן עבירות ברף הנמוך במנעד עבירות המס.

בא כוח הנאשם עתר למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם שכן מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, איש משפחה, אשר הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. לגישתו, שליחת הנאשם לריצוי עונשו מאחורי סורג ובריח תפגע באינטרס הציבורי, ובנקודה זו הפנה לעיקרי דו"ח ועדת דורנר. באשר לגובה הקנס טען כי המאשימה מבקשת לקבוע קנס בשיעור של 5-10 אחוז מסכום המחדל כעניין של מדיניות ותוך התעלמות מיכולתו הכלכלית של הנאשם. גם כאן תמך הסנגור המלומד טענותיו בפסיקות שונות של בתי המשפט.

מכאן עתר ב"כ הנאשם למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ועתר להשתת עונש מתון.

7. הנאשם בדברו האחרון נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כלשונו "טעיתי בניהול העסקי שלי בתקופה האחרונה, פתחתי עוד עסקים וזה מה שפירק אותי".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

9. אפשר להצביע על שורה של ערכים חברתיים מוגנים שנפגעו בעקבות מעשיהם של הנאשמים, ובהם פגיעה בקופה הציבורית ולצידה פגיעה בכל אחד ואחד מאזרחיה ופגיעה בשוויון בנטל תשלום המיסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגבייה וביכולת פיקוח הרשות לצד אמון הניתן בנישומים בהתאם לשיטת המס הנוהגת.

ככל שעסקינן בתשלום המע"מ, משמש העוסק כצינור להעברת סכום המס לרשות. התייחסות סלחנית לאי-קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מס כנדרש. הגם שעבירות מסוג הנדון נקראות "עבירות טכניות", והן מהעבירות החמורות פחות על פי הפקודה וחוק מע"מ, פעמים רבות הנזק אשר נגרם מביצוען אינו טכני כלל ועיקר, ומביא לחסר של ממש בקופת המדינה.

באשר ל-אי העברת ניכוי מס הרי מדובר בעבירות הנושקות לגניבה בידי מורשה. כידוע, כספי המסים לאחר ניכויים מוחזקים בידי הנאשמים לשם העברתם לרשות המסים, והם אינם שייכים להם כלל. המבצע עבירה מסוג זה מפר ברגל גסה את האמון שניתן בו. ראו רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.2008), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (9.12.2001) ורע"פ 4323/14 מולדוב נ' מדינת ישראל (26.6.2014).

10. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אופיין של עבירות המס מחייב נקיטת יד קשה כלפי מבצעה, ובכלל זאת הטלת עונש מאסר בפועל לצד קנסות כבדים כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה בעתיד ולבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב שהן מסבות לאוצר המדינה ולמנגנון גביית המיסים. הדברים נכונים במיוחד כאשר מחדלי כתב האישום לא הוסרו. בשיקולי הענישה יובא בחשבון סכום המס שלא הועבר לרשויות, שיטתיות בביצוע עבירות, היקף הנזק שנגרם ונסיבות נוספות (ראו לדוגמא, מיני רבים, דברי כב' השופט שהם ברע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל).

(20.2.2013) (להלן: עניין אודיז, רע"פ 3857/13 יצחקיאן נגד מדינת ישראל (30.7.2013)).

11. הפגיעה בערכים המוגנים בעקבות אי-העברת כספי ניכויים, אי-הגשת דו"חות מע"מ במועד וצירוף סכום המע"מ, שבהה הורשעו הנאשמים, היא בינונית.

12. הנזק הכספי שנגרם לקופת המדינה מביצוע עבירות המס והמע"מ במאוחד עומד על סך 1,132,907 ₪. לצד זאת יש לתת את הדעת לכך שהנאשמת הייתה פעילה 4 שנים עובר לביצוע העבירות ובמהלך שנים אלו פעלה כיאות, הוגשו דו"חות בזמן לרשויות והועברו תשלומי הניכויים כחוק ובמועד, ולא נטען אחרת על ידי המאשימה.

13. העבירות מושא כתב האישום בוצעו על פני תקופה שאינה ארוכה באופן ניכר ונבעו מקריסתן הכלכלית של הנאשמים ולא מתוך רצון מתוכנן להשתמט מהעברת ניכוי המס או מתשלום מיסים. לא קדם תכנון או תחכום לביצוע העבירות. על אף שאין לפרט זכות לבסס את פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו, אף בנסיבות של קושי כלכלי (ראו רע"פ 1688/14 כץ נגד מדינת ישראל (9.3.2014)), יש בכך כדי למתן את חומרת המעשים במידה מה.

14. עוד יש לתת את הדעת כי על אף שמדובר בביצוע 15 עבירות של אי-הגשת דוחות למע"מ, מעין בכתב האישום אפשר ללמוד כי לגבי 5 מתוכן (4/18, 5/18, 6/18, 7/18, 8/18) מדובר באיחור בדיווח (הדוחות הוגשו וסכום המס שולם במלואו). בנוסף, גם נתוני יתר הדוחות נמסרו למאשימה עוד טרם הגשת כתב האישום. יש במפורט לעיל כדי להעיד על ניסיונות כנים מצד הנאשם לפעול כחוק. הרושם המתקבל הוא כי אין מדובר במי שמזלזל באופן בוטה בחובותיו על פי החוק.

15. הצדדים אמנם הסכימו בדבר מתחם העונש ההולם שהוא נכון וראוי בנסיבות העניין אך למען הסדר הטוב כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של אי-הגשת דוח במועד למע"מ אפנה למספר פסקי דין:

ברע"פ 4443/18 אבו פרחי נגד מדינת ישראל (10.7.2018) הורשעו הנאשמים ב-153 עבירות של אי-הגשת דו"חות מס ערך מוסף במועד. סכום המס עמד על כ-1,300,000 ₪. על הנאשם נגזר מאסר לתקופה של 28 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים, לרבות קנס בסך 300,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, העמיד את תקופת המאסר על 21 חודשים ואת הקנס על 120,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 1688/14 כץ נגד מדינת ישראל (9.3.2014) הורשע הנאשם ב-18 עבירות שעניינן אי-הגשת דוחות ללא תשלום המס. סכום המס לתשלום עמד על 900,000 ₪. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

ברע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015) הורשעו הנאשמים ב-26 עבירות שעניינן אי-הגשת דוחות לפי חוק המע"מ ונידונו ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. מחדלים לא הוסרו. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם של הנאשמים. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשמים נדחתה.

ברע"פ 6167/11 ספקיורטי נגד מדינת ישראל (19.2.2012) הורשעו הנאשמים ב-35 עבירות לפי סעיף אי-הגשת דו"חות לפי חוק המע"מ. המחדל הוסר בחלקו. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעורים שהוגשו על ידי המדינה והנאשם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בנצרת במסגרתו נדחה ערעורם של המבקשים על הכרעת הדין והתקבל בחלקו ערעור המבקש 3 על חומרת העונש שהושת עליו בבית משפט השלום בנצרת. המבקשים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים ואי תשלום המס הנדרש בגינם. בית משפט השלום השית על כל אחד מהם קנס בסך 10,000 ₪. כמו כן, על המבקש הושת עונש מאסר בפועל למשך שמונה חודשים, שמונה חודשי מאסר על תנאי, חמישה חודשי מאסר על תנאי נוסף, קנס בסך 20,000 ₪ והתחייבות בסך של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית חודש מהמאסר בפועל שהוטל על המבקש.

ברע"פ 5389/15 אבנר יצחק נגד מדינת ישראל (10.8.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בביצוע 20 עבירות של אי-הגשת דו"חות תקופתיים למע"מ והוא נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

בת"פ 48082-03-14 מדינת ישראל נגד סולר ביי יור סלפ בע"מ (29.9.2020), הורשעו הנאשמים בשני תיקים 3-ב עבירות של אי-הגשת דוחות למע"מ, ב-3 עבירות של אי-הגשת דוחות למס הכנסה וב-10 עבירות לפי פקודת הכנסה בגין אי-העברת מס שנוכה. המחדלים לא הוסרו במלואם. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

בת"פ 16367-03-16 (שלום רחובות) מע"מ נ' בוזו (9.7.2018) הורשעו הנאשמים בשני תיקים פליליים בביצוע עבירות של אי-הגשת דוחות למס הכנסה במחזורים ניכרים (מעל 8 מיליון ₪ בשנה אחת ומעל 12 מיליון ₪ בשנה נוספת), באי-העברת ניכויים בסך 39,000 ש"ח ובאי-הגשת דוחות למע"מ בסך 302,645 ₪. מחדלי מס הכנסה הוסרו. על הנאשמים נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 15,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בת"פ 52650-09-19 מע"מ רחובות נגד אתיקה אופנה בע"מ (14.6.2020), הורשעו הנאשמים בעבירות שעניינן אי-הגשת דו"חות למס הכנסה וב-39 עבירות שעניינן אי-הגשת דוחות למע"מ. הנאשם נידון ל-8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

16. על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה שעניינה אי-העברת ניכוי מס בהתאם לסעיף 219 לפקודה ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים. חלק מהדוגמאות שיובאו להלן נוגעות לעבירות מס הכנסה ומע"מ במאחד.

עניין אודיז: המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 15 עבירות של אי-העברת מס שנוכה במועד, 5 עבירות של אי-הגשת דו"חות במועד ו-4 עבירות של אי-הגשת דו"חות אישיים במועד. המבקש נעדר עבר פלילי, מצוי בפשיטת רגל, הסיר את המחדלים ונידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע ב-6 עבירות של אי-תשלום מס שנוכה על סך 153,924 ₪ וכן בביצוע עבירה של אי-הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום גזר על הנאשם (בעל עבר פלילי) 12 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר מותנים וקנס בסך של 180,000 ₪. לאחר הערעור לבית המשפט המחוזי הוסר המחדל. הערעור לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי כך שתקופת המאסר קוצרה ל-8 חודשים והקנס הועמד על סך של 80,000 ₪. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית משפט העליון נדחתה.

עפ"ג 16811-10-16 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נגד מצלאוי (19.3.2017) נאשם הורשע ב-30 עבירות של אי-הגשת דוחות למע"מ בסכום מס בסך 1,366,671 ₪ ובעבירות ניכיים בסך 166,242 ₪ (רק חלק מהמחדלים הוסרו). בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, והנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 120,000 ₪ ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי לא התערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם, אך עמד על חשיבות הסרת המחדלים ועל ניסיונות לעשות כן אף אם אינם מסתייעים באופן מלא.

בעפ"ג 38717-12-20 (מחוזי מרכז) תמיר קפלינסקי נגד מדינת ישראל (21.2.2021) בגין 3 עבירות אי-הגשת דוחות מע"מ במועד, 3 עבירות אי-הגשת דוחות למס הכנסה ו-10 עבירות ניכיים בסך 1,086,656 ₪ נידון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס שנקבע, אך לא התערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם.

בת"פ 17979-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרויקטים 2009 בע"מ (31.1.2018), נאשם נעדר עבר פלילי שביצע 5 עבירות של אי-העברת מס שנוכה בסך של 62,000 ₪. מחדלים לא הוסרו, למעט סך של 10,000 ₪. נקבע מתחם העונש בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר, קנס והתחייבות. אשר לקנס נקבע כי זה נע בין אלפי שקלים ל-20,000 ₪. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 7,000 ₪ והתחייבות.

בת"פ 64248-03-17 מדינת ישראל נ' ריבר נודלס בר (תל אביב) בע"מ (9.7.2018), נאשם נעדר עבר פלילי הורשע ב-3 עבירות של אי-הגשת דין וחשבון במועד וב-2 עבירות של אי-תשלום מס שנוכה, בסך של 34,918 ₪. נקבע מתחם עונש בגין שתי עבירות של אי-תשלום מס שנוכה בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע כי מתחם הקנס נע בין 1,000 ₪ ל-3,000 ₪. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך של 8,000 ₪ והתחייבות.

ראו גם ת"פ 49379-08-17 (שלום ת"א) מדינת ישראל נגד יצחק לאמור (3.5.2019); ת"פ 39579-10-15 (שלום ת"א) מדינת ישראל נגד דרונט (22.9.2019); ת"פ 17142-03-15 (שלום כפר סבא) מדינת ישראל נגד אילן פודגייץ (6.9.2017); ת"פ 53289-12-16 (שלום ת"א) מדינת ישראל נגד מתאים לי חנויות (1997) בע"מ (6.9.2020); ת"פ 10777-03-14 (שלום נתניה) מדינת ישראל נגד מהדרין קולין בע"מ (31.12.2015).

17. נוכח המפורט, תוך שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת, לערכים החברתיים שבהם פגע הנאשם, לנסיבות ביצוע העבירות ובהתאם לסעיף 40ג בחוק העונשין אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות המע"מ והמס במאוחד ינוע בין 6-12 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

בסוג זה של עבירות נודעת חשיבות ממשית לענישה כספית הולמת אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית בצד ביצוען של העבירות. שיעור הקנס מושפע מהסכומים מושא כתב האישום ומהשיטתיות שבביצוע העבירות. בעת קביעת המתחם יש להידרש אף ליכולתו הכלכלית של הנאשם. בנסיבות העניין בנוגע לעבירות המע"מ והמס במאוחד מצאתי לקבוע כי מתחם הקנס נע בין 5,000 ₪ ל-25,000 ₪.

קביעת העונש בתוך המתחם

18. במקרה שלפניי שוכנעתי כי אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

הנאשם לא הסיר את המחדלים, ואשר לנסיבותיו האישיות לא אחת נקבע כי בעבירות מסוג זה ניתנת בכורה לשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו עניין אודיז ורע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). עם זאת העובדה כי מדובר בעבירות מס אינה מיתרת את הצורך בבחינה אינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה בנסיבותיו. בהקשר זה אני מוצאת להפנות לעפ"ג 24721-12-14 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נגד דלית נחמני (29.1.2015), אשר עמד על השפעת תיקון 113 והרלוונטיות שלו לעבירות המס.

19. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1992 נשוי ואב ל-2 ילדים. אין לחובתו עבר פלילי. הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה על מעשיו חסך זמן שיפוטי ניכר ויש לזקוף זאת לזכותו.

20. לצד זאת אי אפשר להתעלם מכך שהמחדלים לא הוסרו. כידוע, הסרת מחדלים מתקנת את תוצאות העבירה ומפצה את מדינת ישראל על הנזק שנגרם בשל העבירות שביצעו הנאשמים. המחדל הוא סכום כסף השייך למדינה ונגזל על-ידי הנאשמים מקופת המדינה ומהציבור בכללותו. לפיכך, הסרת מחדלים והשבת הגזלה מעידה על חרטה כנה ומהווה שיקול משמעותי לקולא. בענייננו, בשל מצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים לא עלה בידיהם להסיר את המחדלים. עם זאת, אין להתעלם ממאמציו הכנים של הנאשם לפעול להסרת המחדלים ומהסדר התשלומים שערך הנאשם אל מול מע"מ שבו לא הצליח לעמוד. הרושם כאמור המתקבל הוא כי אין מדובר במי שמזלזל באופן בוטה בחובותיו על פי החוק. מאמצים אלו ראויים להתחשבות מסוימת.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 13.4.2021 בבית הספר לכבאות בראשון לציון. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 19.5.2021 בשעה 8:00 ביחידה לעבודות השירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה על פי פקודת מס ההכנסה או על פי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.21 וב-10 לכל חודש שלאחריו. אם תשלום אחד מן התשלומים לא ייפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך של 20,000 ₪ שלא לעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת מס הכנסה או חוק המע"מ. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר למשך 30 ימים.

ה. אני גוזרת על הנאשמת קנס סמלי בסך 100 ₪.

עותק גזר הדין יומצא לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, בהעדר הצדדים.